

רמת-הנגב, קיבוץ שדה-בוקר

צ.י.ס. במדבר

ארוע מספר 4 - יום שישי ה- 10/12/04. ג' חנוכה תשס"ה
בשעה 12:00 במרכז בן-גוריון, קיבוץ שדה בוקר.

התזמורת הקאמרית הישראלית

בניצוחם של

נעם שריף ועומר ולבר

בתוכנית:

- קונצ'רטו לסנתור מאת יוני רכטר. סולנית: מיכל ששון.
- קונצ'רטו לפסנתר מאת אנדרה היידו. סולן: אריאל הלוי.
- קונצ'רטו לווילולה מאת עומר ולבר (בכורה). סולן: עמיחי גרוס.
- "שיר השירים" - קונצ'רטו לחליל ולתזמורת מאת נעם שריף.
סולנית: אסתי רופא.

קונצ'רטו לסנתור מאת יוני רכטר:

יונתן רכטר נולד בתל-אביב והחל לעסוק במוסיקה כבר בגיל 7. בנעוריו גילה את המוסיקה של ה"חיפושיות" והחליט להיות מוסיקאי. הוא למד הן מוסיקה קלאסית והן ג'אז וכבר בגיל 16 יצר כמה משיריו החשובים, ביניהם "דמעות של מלאכים".

ב-1970 התגייס לצבא ושרת כפסנתרן וכמעבד בלהקת התותחנים, בה התפרסמו לראשונה עיבודים ושירים משלו. ב-1972 הצטרף אל דני סנדרסון שהקים את להקת "כורת". לפני השרות בצה"ל ולאחריו, ובמקביל לעשייתו היוצרת, למד פסנתר והלחנה באקדמיה למוסיקה בתל-אביב.

ב-1976 כתב לחנים ועיבודים לתקליט "האהבה פנים רבות לה" של אריק איינשטיין ואחר-כך ניהל מוסיקלית את המופע של איינשטיין "אנשים אוהבים לשיר". בסוף שנות ה-70 התפרסמו רבים משיריו, ביניהם: "עטור מצחך" למילים של אברהם חלפי, "מה עושות האיילות" למילים של לאה גולדברג וכן עיבודים רבים לשירים של אריק איינשטיין, מיקי גבריאלוב, שלום חנוך ואחרים.

במקביל לעשייה זו הקים הרכב אוונגרדי בשם "14 אוקטבות" עם אבנר קנר, שם נוצר סגנונו הייחודי המשלב את הג'אז והקלאסי לכדי שפה אישית. ב-1977 ניהל מופע חדש של הזמרת אסתר עופרים, ב-1978 היה היוצר והמנהל המוסיקלי של המופע "הכבש השישה עשר" למילים של יונתן גפן. באותה שנה יצר את האלבום הראשון של גידי גוב ובו כמה משיריו החשובים - "בלעדיך", "שלוש בלילה בעיר" ו"התעוררות". עוד באותה שנה - מופע ואלבום משותף עם הזמרת יהודית רביץ "באופן קבוע וחד פעמי".

פרסומו הרב והמוניטין שלו כיוצר הביאוהו גם ליצירה אמנותית קלאסית. הוא כתב מוסיקה ללהקות מחול כמו להקת "ענבל", להצגות תאטרון של "התאטרון הקאמרי" ו"הבימה" ואף הוציא תקליט משלו, "התכוונות" (1979), אלבום שייצג את האיכויות המיוחדות שלו.

שנות השמונים מלאו בעשייה - מוסיקה לסרטים, ערבי שירי משוררים, עיבודים לאלבומים של מיטב הזמרים בארץ, ביניהם אלבומו השני של גידי גוב (1982), האלבום "נוסטלגיה" של אריק איינשטיין (1983), האלבום "נגיעה אחת רכה" של נורית גלרון (1984) ועוד.

ב-1986 יצא אלבום שני משלו "בגובה העיניים" יחד עם התמלילן עלי מוהר, מי שהיה שותף קבוע לעבודתו היוצרת. ב-1988 יצר יוני רכטר שניים מן האלבומים החשובים שלו - "שירי אברהם חלפי" ו"פעם הייתי ילד" - שניהם עם הזמר אריק איינשטיין. ב-1991 נערך ערב שלם מיצירתו בפסטיבל ישראל, שהונצח באלבומו "העיקר זה הרומנטיקה".

בשנות ה-90 הלכה והתרחבה עשייתו האמנותית, לצד מגוון הולך ורב של שירים ועיבודים שכתב בעבור זמרים, הצגות תאטרון וסרטים, יצר מספר יצירות קלאסיות, ביניהן יצירה לזכרו של ז'אק ברל עבור קבוצת מוסיקה נובה והקונצ'רטו לסנתור עבור התזמורת הקאמרית הישראלית.

בשנת 2000 ערכה לו התזמורת הפילהרמונית ערב מחווה בו נוגנו מיטב שיריו ואף כמה מיצירותיו האמנותיות. בשנת 2003 הוציא אלבום חדש "עוד סיפור", אחת מן הפסגות של העשייה המוסיקלית בארץ - שילוב מרתק ומעמיק של ג'אז ומוסיקה קלאסית תוך מחויבות עמוקה של האמן לאמירה אישית וחברתית.

הקונצ'רטו לסנתור נכתב עבור הנגן אלי ששון והתזמורת הקאמרית הישראלית ומבוסס כולו על אוצר המנגינות העממיות של נגני הסנתור הפרסי.

לאחר מבוא תזמורתי מופיעה קדנצה ארוכה, מאולתרת, הבנויה על מבחר של מוטיבים ומקאמים מן התרבות המוסיקלית הפרסית. אחר-כך בא פרק ארוך ואנרגטי שיש בו שילוב בין הסגנון הרכטרי הג'אזי, כמעט גרשוויני, של התזמורת והסגנון הייחודי של הסנתור, כלי עתיק ומיוחד, בעל שפה משלו.

יצירה זו היא אחד השילובים הנדירים בין התזמורת הסימפונית לכלי עממי מזרחי. מיכל ששון מנגנת יצירה זו לראשונה ובנוסף מיוחד שנערך עבור "צלילים במדבר".

קונצ'רטו לפסנתר "למאה המסתיומת" (1990) מאת אנדרה היידו:

אנדרה היידו נולד בבודפשט (הונגריה) ב-1932. הוא למד באקדמיה למוסיקה ע"ש פרנץ ליסט אצל סרוונסקי וסאבו (קומפוזיציה), סגדי (פסנתר) וקודאי (אטנוצוסיקולוגיה). בשנת 1956 היגר לצרפת והמשיך את לימודיו בקונסרבטואר לאומי של פריס אצל דריזס מיו ואוליביה מסיאן.

משנת 1966 הוא גר בירושלים, לימד קומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בתל אביב וכיהן כראש המחלקה למוסיקולוגיה באוניברסיטת בר-אילן.

את פעילותו כמלחין ניתן לסכם במעין חיפוש דרך ומשמעות. ביצירות שחיבר בצרפת ("פלסמות", "גיהנום קטן", "מסע סביב הפסנתר שלי") חשים רצון עז ליצור שפה אישית. רוח המוסיקה קרובה למגמות של הסוריאליסטים: עימות של סגנונות שונים ושיטת חשיבה הקרויה "זרם התודעה". מגמה זו מורגשת גם ביצירות מאוחרות יותר: "סיפורים על ילדים שובבים" (1976), "סרנדוד ביישניות" (1978), "על האור ועל העומק" (1984).

ביצירות שכתב בארץ מופיעים נושאים הקשורים ליהדות ולקיום היהודי (תנ"ך, עולם הלימוד, היסטוריה יהודית, פולקלור ורעיונות פילוסופיים). היצירות הבולטות מתקופה זו: "משחק הפסחא" (1970), "56 קטעי משנה" (1972-73), "תרועת מלך" (1974), "נביאי האמת והשקר" (1977), "תהילים" (1982), "סיפורי יונה" (1986-87), "חלומות באיספמיה" (קנטטה לגירוש יהודי ספרד) (1991-92), "קהלת" (1994), "לידתו של ניגון" (1998).

רבות מיצירותיו הן בעלות מגמה חינוכית ומבוססות על הרעיון של פיתוח היצירתיות אצל תלמידי המוסיקה ("שביל החלב", "אומנות הפסנתר", "ספר האתגרים", "רגליים שמחות", "קונצ'רטו ל-10 פסנתרנים קטנים"). היצירות נוגנו על ידי מספר תזמורות בולטות בארץ ומחוצה לה, חלקם מופיעים גם על תקליטורים שונים. במקביל פורסמו מספר מאמרים ומונוגרפיות על שירת הצוענים, על מוסיקת הכליזמרים ועל הניגון החסידי.

בשנת 1997 זכה אנדרה היידו בפרס ישראל על מפעל חייו.

על קונצ'רטו מספר 2 לפסנתר כותב אנדרה היידו:

היצירה נכתבה להזמנת "תפוצות מוסיקליות" Musical Diaspora סדרת קונצ'רטים של מלחינים ישראלים ויהודים שחיים בחו"ל. היא נוגנה בעיר קלן באותה השנה על ידי מיכל טל עם סימפונת באר-שבע בניצוחו של מנדי רודן. מאז היא זכתה לביצועים רבים בארץ ובחו"ל על ידי סולנים שונים והוקלטה לתקליטור (הונגרוטון) על ידי עומר אריאלי ותזמורת רשות השידור הבולגרית.

בין יצירותיי היא קרובה ללבי במיוחד. אולי בגלל שהיא קשורה מאד לנעורי בהונגריה הקומוניסטית. היצירה נכתבה בעיצומם של מאורעות היסטוריים גדולים: התמוטטות המשטרים הקומוניסטיים בכל מזרח אירופה, ביניהם בהונגריה בה גדלתי. יש בה משהו מן הקונצ'רטו בנוסח רוסי-סובייטי (פרוקופייב, שוסטקוביץ) ואפילו קצת מרחמנינוב שאינני אוהב במיוחד...

שלושת הפרקים - האלגרו הסוחף והקפריזי, פרק הוואריאציות האיטי והפינאלה הקצרה והמסחררת משתמשים בחומר מוסיקלי אחיד. כל מוטיבי היצירה נמצאים כבר בגרעין הפרק הפותח וגם בשאר הפרקים מוזכרים הנושאים של הפרק הראשון והשני.

מאחורי כל הנושאים עומדת למעשה הצללה (אקורד) אחד וניתן לומר שכל המוטיבים נובעים זה מזה. אלמנט מקשר זה הוא פנימי ועומד רק ברקע אך הוא בעל חשיבות בגלל הגיוון הסגנוני הרב והתחלפות מצבי הרוח המהירים.

המקום שהמאזין ישמע זאת באופן הכי ברור הוא הקדנצה הגדולה של הפרק הראשון שהוא מעין מעבדה של היצירה כולה. מה שקושר את יצירתי לקונצ'רטים בנוסח רוסי הוא שהיא שואפת לקומוניקציה מיידית ו"מוכנה" להסתכן בביטוי עוצמתי של רגשות, דבר שאינו נפוץ אצלי כל כך (ועוד פחות בשאר המוסיקה של המאה).

הכותרת "למאה המסתיימת" משמעותה אולי סיכום של תקופה היסטורית המתרחקת מאיתנו ביחד עם ביטויה המוסיקלי. הקונצ'רטים הגדולים של ברטוק, רוול ופרוקופיב מסיימים תקופה אף הם, כי אין קונצ'רטו גדול בלי קשר היסטורי מתאים, אכן גם ז'אנר זה נעלם בתקופתנו.

קונצ'רטו לוויולה (2004) מאת עומר ולבר:

עומר ולבר, מלחין ומנצח נולד בשנת 1981 בבאר שבע. בגיל ארבע החל את לימודי המוסיקה. ניגן בכינור, אקורדיון ולמד פסנתר אצל הגב' אורה מינדל בקונסרבטוריון העירוני בבאר שבע. לאחר עבודה עצמית בהלחנה למד תאוריה והלחנה אצל הגב' טניה טלר. בשנת 1994 החל ללמוד אצל מיכאל וולפה, עמו הוא עובד עד עצם היום הזה.

עומר הוא זוכה מלגות הקומפוזיציה של קרן אמריקה ישראל - קרן שרת החל משנת 2001. יצירותיו מנוגנות על ידי הרכבים שונים וביניהם: שלישיית ענבר, אנסמבל "קפריזמה", "מוסיקה נובה", הסינפונייטה באר שבע, התזמורת הקאמרית הישראלית ועוד.

מזה ארבע שנים, משתתף עומר בפסטיבל "צלילים במדבר" הן כאמן יוצר והן כעוזר למנהל מוסיקלי. בשנה האחרונה החל לעסוק בניצוח כמקצועו העיקרי והוא לומד בכיתתו של פרופ' מנדי רודן. השנה הופיע עומר עם כמה מהתזמורות הגדולות בארץ, ביניהן התזמורת הקאמרית הישראלית, הסינפונייטה באר-שבע, ותזמורת סינפונט רעננה. בשנה הבאה, מוזמן לנצח בשנית על תזמורות אלו ואף נוספות. כמו כן השתתף בכתת אמן בינלאומית בגרמניה, בהדרכתו של אחד מגדולי המורים לניצוח במאה ה-20: יורמה פאנולה.

לאחרונה, ניצח עומר על התזמורת סינפונט רעננה, מקהלה וסולנים, לפרויקט הקלטה של "שיר השירים", יצירה ישראלית בת כשישים שנה מאת המלחין, איש קיבוץ מעברות, ניסים ניסימוב.

על הקונצ'רטו לוויולה כותב המלחין:

לפני כשנה, כשחיפשתי רעיונות לקונצ'רטו לוויולה, היה זה אחד מביקורי אצל רחל אשר בסופו של דבר הניב את היצירה הזו. את רחל הכרתי במסגרת מסע לפולין מטעם בית הספר: אני תלמיד י"ב והיא אשת עדות. פעמים רבות נפגשנו, רחל ואני, מאז אותו מסע. אולם הביקור שערכתי אצלה לפני כשנה שינה את אופן המחשבה שלי באשר למוסיקה ולתפקידה ההיסטורי באחד מן הפרקים המזוועים ביותר בתולדות האנושות. רחל שאלה אותי אז, אם אמצא עניין בדיסק של ואלסים של שטראוס שניתן לה במתנה. היא לא מוכנה עוד לשמוע ואלסים, הסבירה. כששאלתי מדוע, פרשה רחל באזני תמונה סוריאליסטית, פנטסטית כמעט, אם לא הייתה כה מציאותית, של החיים במחנה. ההוללות הנאצית הפושעת, אשר מחולות הוואלס בנשפים היו אחד ממאפייניה הבולטים, התקיימה בעת ובעונה אחת, לנוכח הזוועה שהם, היהודים, חיו בה. הזיהוי בין הוואלס הענוג למכונת ההרג הפך לבסיס ליצירה, אשר מציבה במרכז עימות בין הוואלס, והגורל היהודי הנאבק.

יצירה זו טעונת ניגודים חריפים ורבדים מוסיקליים קונפליקטואלים. הפרק הראשון מהווה מעין פרלוד לכל היצירה, ובו מובא לראשונה הלייטמוטיב של היצירה כולה בסולו הקרן בפתיחה. הפרק השני, האנרגטי, הוא מרדף מסוכן ומתפתל, בין הוויולה לתזמורת. הפרק השלישי של היצירה פותח בואלס וינאי, שמקבל פירושים ועימותים על ידי הוויולה ועל ידי מוטיב נגדי הלקוח מתפילת כל נדרי של יום הכיפורים. הפרק מסתיים בפוגה גדולה, המעמתת את כל הנושאים בו זמנית: מוטיב הוואלס, המזמור היהודי, והלייט מוטיב של היצירה כולה. על כל אלה מובא בצורה נסתרת, בחצוצרה קטע ממארש נאצי אופייני.

את יצירה זו אני מקדיש באהבה לרחל.

"שיר השירים" - קונצ'רטו לחליל ולתזמורת מאת נעם שריף:

נעם שריף, מלחין ומנצח, הוא מן הבולטים שבמוסיקאים הישראליים בארבעים השנים האחרונות.

את השכלתו המוסיקלית רכש נעם שריף בישראל אצל פאול בן-חיים וזאב פרידלנדר, בניצוח אצל איגור מרקביץ' בזלצבורג ובקומפוזיציה אצל בוריס בלאכר בברלין. כמו כן למד פילוסופיה באוניברסיטה העברית בירושלים. מאז בכורת יצירתו "אקדמות למועד" על-ידי התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של לאונרד ברנשטיין בפתחת היכל התרבות ב-1957, מבוצעות יצירותיו של נעם שריף בארץ וברחבי העולם על-ידי טובי הגופים המבצעים ואף מוצאות לעיתים קרובות על-גבי תקליטורים של חברות בינלאומיות שונות. בין הגופים המבצעים את יצירותיו ניתן להזכיר את התזמורת הפילהרמונית הישראלית שביצעה ומבצעת את יצירותיו באופן סדיר, את תזמורת הרדיו של בוואריה, את תזמורת הבי.בי.סי במסגרת סדרת הפרומס המפורסמת ואת קבוצת הצ'לנים של התזמורת הפילהרמונית של ברלין.

במוסיקה של שריף ניתן למצוא פתרון אישי למיזוג בין מזרח ומערב. בין המוטיבים המוסיקליים של ארצות המזרח התיכון הקדום לבין התרבות המוסיקלית המערבית. בין יצירותיו החשובות ביותר נחשבות שלושת היצירות הווקאליות הגדולות אשר מהוות טרילוגיה: "מחייה המתים" (ביצוע בכורה באמסטרדם 1987, התזמורת הפילהרמונית הישראלית), "פאסיון ספרדי" (ביצוע בכורה בטולדו, ספרד 1992, התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של זובין מהטה ופליסידו דומינגו כסולן) ו"תהילים של ירושלים" (ביצוע בכורה בירושלים 1995 לפתיחת חגיגות 3000 שנה לירושלים).

נעם שריף מנצח בקביעות על יצירותיו ויצירות מן הרפרטואר התזמורתי המקובל בארץ וברחבי העולם ואף נותן קורסים מיוחדים למנצחים צעירים בארץ ובעולם. בין היתר לימד בזלצבורג במסגרת הקורס לניצוח היוקרתי של ה"מוצרטאום", במלבורן שבאוסטרליה שם ניהל את קורס הניצוח היוקרתי של שרות השידור האוסטרלי ובבית-הספר הגבוה למוסיקה בקלן שבגרמניה. בין השנים 1989-1995 היה המנהל המוסיקלי של התזמורת הסימפונית הישראלית ראשון לציון אשר, תחת שרביטו, הגיעה להישגים מרשימים בנוף המוסיקלי הישראלי. לפני כן ניהל תזמורות שונות, יסד וערך פסטיבלים שונים למוסיקה ברחבי הארץ, היה יועץ מוסיקלי לפסטיבל ישראל והגיש תוכניות מוסיקה אין-ספור ברדיו ובטלוויזיה.

מאז 1990 מכהן נעם שריף כפרופסור לניצוח וקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל-אביב שאותה אף ניהל בין השנים 1998-2000. בינואר 2002 מונה למנהל המוסיקלי של התזמורת הקאמרית הישראלית שזכתה תחת הנהלתו לשבחי הביקורת והקהל כבר בעונה הראשונה שלו כמנהלה המוסיקלי. באפריל 2004 מונה נעם שריף למנהל המוסיקלי של תזמורת סימפונית חיפה החדשה ואת עבודתו עימה יחל בעונת 2004-05.

בימים אלה שוקד שריף על כתיבת אופרה חדשה בנושא הגולם מפראג אשר תבוצע ביצוע בכורה באירופה במהלך שנת 2005.

נעם שריף הוא הזוכה בפרס A.M.T היוקרתי בתחום המוסיקה הקלאסית לשנת 2003.

על "שיר השירים" - קונצ'רטו לחליל ולתזמורת כותב המלחין כי נכתב על-פי הזמנתו של נגן החליל המפורסם ג'יימס גולוואי. מטרת הקונצ'רטו היתה ליצור עבור החליל יצירה שתהיה מטבעה עממית.

ביצירה זו שלושה מרכיבים:

חלק מודלי המשתמש גם בטכניקות כרומטיות מקובלות, אשר נפרש לשלוש אפיזודות: מבוא קצר לחליל סולו, חלק איטי בעל מורכבות פוליריתמית ואחר-כך אלגרו. החלק השני של היצירה מבוסס על חומר לאדינו, בו גם הקדנצה לחליל. החלק האחרון הוא מעיין אוסטינטו המבוסס על דבקה דרוזית המוכרת וידועה היטב.

בתזמור של הקונצ'רטו השתמשתי כרקע לחליל וכאלמנט דיאלוגי בהרכב קאמרי של כלי קשת, נבל ומערך כלי הקשה. שם היצירה מרמז גם על תכנים סמויים.

ליצירה בכללותה אופי פסטורלי ורציתי מאוד שהיא תהיה קלה למאזין כבר בשמיעה הראשונה, למרות היותה, מבחינת התזמורת והחליל, מורכבת ובעלת דרישות טכניות גבוהות.

התזמורת הקאמרית הישראלית

התזמורת הקאמרית הישראלית נוסדה בשנת 1965 כ"אנסמבל הקאמרי" על ידי גארי ברתיני, ששימש כמנהלה המוסיקלי ומנצחה במשך 10 שנים. בשנים שלאחר מכן שימשו בתפקיד זה: לוצ'אנו בריו, רודולף ברשאי, אורי סגל, יואב תלמי, שלמה מינץ ופיליפ אנטרמון שכהן בתפקיד זה בשנים 1995-1998 ולאחר מכן מונה למנצח כבוד. סלבדור מאס קונדה, כיהן בתפקיד מנהל מוסיקלי בשנים 1998-2001. החל מינואר 2002 מכהן בתפקיד נעם שריף.

במשך שנות קיומה הופיעו עם התזמורת אמנים ידועי שם ביניהם: ולדימיר אשכנזי, אייזק שטרן, יצחק פרלמן, פנחס צוקרמן, שלמה מינץ, יפים ברונפמן, לוצ'אנו בריו, קרישטוף פנדרצקי, כריסטוף אשנברך, ניקולאס קרמר, יואל לוי, ז'אן פייר רמפאל, פול טורטלייה, היינריך שיף, היינץ הוליגר, סרג'ו קומיסיונה, קלוד פרנק, פרידר ברניוס, מישל קורבוז, דוד שלון, טביאה צימרמן, תאמאש ואשארי, סלבטורה אקארדו, ארמין ז'ורדן ועוד רבים אחרים. כמו כן הופיעו עם התזמורת גם מקהלות ידועות, ביניהן: המקהלות הקאמריות של הולנד ושטוטגרט, האנסמבל הקולי של לוזאן, מקהלת גולבנקיאן, נערי טלץ, המקהלה הקאמרית של פראג ועוד.

התזמורת ערכה סיורים באירופה, בארה"ב, בקנדה, בדרום אמריקה ובמזרח הרחוק ובפסטיבלים כגון: זלצבורג, ברגן, גרנדה, סטרזה, פראד, מונטריי, פראג, סלרנו, שטרסבורג, איסטנבול, הלסינקי, אתונה, פומפיי, סופיה ובפסטיבל "מרכז אירופה".

גם בעונה זו ממשיכה התזמורת הקאמרית הישראלית להקדיש מחשבה ודמיון במטרה לקיים קונצרטים שיהנו הן את חובבי המוסיקה הקאמרית הקלאסית המושבעים והן את אלה המוכנים להתנסות בחוויה מוסיקלית שונה.

התזמורת הקאמרית הישראלית נתמכת על-ידי משרד המדע, התרבות והספורט-מינהל התרבות והאמנות ועל ידי עיריית תל אביב יפו.

חיכל ששון, סנתור:

מיכל, בת עשרים, חיילת המשרתת ביחידת הצנזורה הצבאית.

מיכל למדה לנגן מאביה, אלי ששון, נגן סנתור מקצועי אשר נכתבו עבורו יצירות על ידי יוני רכטר ויחזקאל בראון. היא ממשיכה את דרכו של אביה ומנגנת כ- 10 שנים.

הופיעה בתכניות טלוויזיה ובטקסים צבאיים וביניהם טקס חללי מודיעין שהוצג לפני הרמטכ"ל, ראש הממשלה ושר הבטחון.

אריאל הלוי, פסנתר:

ליד 1976, החל לנגן פסנתר בגיל 7 בקונסרבטוריון ע"ש רובין בירושלים. מאוחר יותר למד אצל ויקטור דרביאנקו בתל-אביב. השתתף במלגה מלאה בפסטיבל "אספן" כתלמיד של יוסף קליכשטיין והרברט סטסין בשנים 1989, 1990, 1993 ו- 1996. בשנת 1989 זכה בתחרות הרסיטלים במסגרת הפסטיבל. בשנת 1991 הופיע כסולן עם תזמורת "באך קמראטה" בסנטה ברברה.

בשנת 1995 הגיע לניו-יורק ובמשך 5 שנים למד במאנס קולג' כתלמיד מלגה מלאה של נינה סבטלנובה ודיאן וולש וקיבל תואר-אמן. בהמשך שנה זו זכה בפרס שישי בתחרות בינלאומית בסינסנטי אוהיו.

בשנת 1997 השתתף בסיוור הופעות שאורגן על-ידי הארגון הבינלאומי לאמנים צעירים (IAYA) וניגן בשוויץ גרמניה ואנגליה. בשנת 1998 היה תלמידו של ג'רום לבנטל באקדמיה למוסיקה של המערב בסנטה ברברה, קליפורניה.

ביוני 2000 הופיע ברסיטל הבכורה שלו בניו-יורק במסגרת סדרת הזוכים של "ארטיסט אינטרנשיונל" באולם הרסיטלים של "קרנגי הול" בניו-יורק. במהלך שנת 2001 היה תלמידה של מדלן ברוסר. בקיץ של אותה שנה השתתף בתכנית למוסיקה קאמרית בפונטינבלו, צרפת. בחודשים האחרונים משתלם אצל המורה חנה שלגי.

כיום מרבה אריאל הלוי להופיע בארץ ובחו"ל כסולן וכנגן מוסיקה קאמרית, ומלמד בבית הספר התיכון למדעים ואומנויות בירושלים. הוא גם חבר באנסמבל "קפריזמה". הופעותיו החשובות השנה כוללות גם רסיטלים בניו-יורק, בשוויץ ובצרפת.

עמיחי גרוס, וויולה:

עמיחי גרוס נולד בישראל בשנת 1979. הוא בוגר האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים ושל המרכז למוסיקה משכנות שאננים. עמיחי שרת בצה"ל במסגרת התוכנית למוסיקאים מצטיינים. הוא החל את לימודי נגינת הוויולה בגיל 12 תחת הדרכתו של פרופ' דוד חן, כיום הוא משתלם זו השנה השנייה אצל הוויולנית טבאה צימרמן בגרמניה. את דרכו החל כוילן של הרביעייה הירושלמית, שרכשה לה שם של אחת הרביעיות המעניינות והדינאמיות של דורנו. הרביעייה נבחרה על ידי ה-BBC להשתתף במיזם של אומנים צעירים שבמסגרתו הרביעייה הקליטה והופיעה ברחבי אירופה. ב-1997 הרביעייה זכתה בפרס הראשון בתחרות בינלאומית ע"ש פראנץ שוברט שנערכה בגראץ שבאוסטריה.

הרביעייה הירושלמית מופיעה בקביעות באולמי הקונצרטים החשובים בעולם כגון: קרנגי הול שבניו יורק, וויגמור הול שבלונדון, לובר שפריס, קונצרכבאו שבאמסטרדם ועוד רבים. מלבד פעילותו ברביעייה, עמיחי הופיע כסולן בין השאר עם תזמורת האקדמיה למוסיקה של ירושלים, התזמורת סימפונית רשות השידור של ירושלים, התזמורת הסימפונית של ראשון לציון, התזמורת הקאמרית של מינכן, והתזמורת הסימפונית של לודוויגזבורג שבגרמניה.

על פעילותו המרשימה והצטיינותו עמיחי זכה במלגות ובפרסים בניהם מלגה מטעם הקרן התרבות אמריקה-ישראל ופרס מיוחד ממשד החינוך והתרבות. כמו כן הוא זכה בפרס הראשון בתחרות ע"ש בראון זייגל לוויולה שהתקיימה בירושלים.

עמיחי מרבה לנגן בהרכבים קאמריים בישראל ולהשתתף בפסטיבלים למוסיקה קאמרית בארץ ומחוצה לה שבהם הופיע עם אומנים ידועי שם כגון אייזק שטרן, דניאל ברנבויס, מיצוקו אושידה, איתמר גולן, אשר פיש ועוד.

בשנת 2003 עמיחי הוזמן על ידי דניאל ברנבויס לנגן כוילן ראשון בתזמורת הממלכתית של ברלין בעת סיורה של התזמורת בארצות הברית.

אסתי רופא, חליל:

אסתי רופא נולדה בישראל. לאחר סיום לימודיה באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל אביב, בהדרכת מר יוסי ארנהיים, נסעה למינכן שם למדה לקראת התואר השני בהדרכת פרופ' אנדראש אדוריין. כיום לומדת לקראת התואר השלישי בתכנית מיוחדת לסולנים בקונסרבטואר הגבוה בפריס, בהדרכת האבובן מוריס בורג.

אסתי רופא ניגנה כסולנית בתזמורות רבות, ביניהן: אנסמבל "סאל גבו" בפריס, אקדמיה פילהרמוניקה ברומא והקאמרטה הישראלית בירושלים. השתתפה בפסטיבלים שונים: בדנמרק, בספרד- לשם הוזמנה לאחר נגינה בקונצרט יחד עם האבובן האנס יורג שלנברגר. חברה באנסמבל VILLA MUSICA בגרמניה.

נתמכה על ידי הקרן לעידוד אמנים ע"ש יהודי מנוחין במינכן.
זכתה במלגה מטעם קרן MEYER בפריז ומטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל .

זכתה בפרסים רבים, ביניהם הפרס השני בתחרות בינלאומית לחליל ע"ש פונקויל קרמונה - איטליה,
ובפרס השני בתחרות ע"ש ליאונרדו דה לורנצו באיטליה.
בשתי התחרויות לא הוענק פרס ראשון.
הגיעה לשלב הגמר בתחרות רמפל בפריס.

נגני התזמורת הקאמרית הישראלית:

חליל

קריסטיאנה יהודין
נעמה נוימן (נגנית אורחת)

אבוב

עמרי רוזה*
שירי סובול

קלרנית

ישי לנטנר*
שמעון אוסטיאנסקי

בסון

סוזנה כהן*
לאוניד קרמר**

קרו

חיים סנד*
עמית כהן

חצוצרה

חנן פרידמן*
שרית וולפוס

תופנים וכלי הקשה

גונן רוזנברג*

נבל

גיתית אלפרט-בואסון (נגנית
אורחת)

כינור ראשון

אליהו שולמן**, נגן ראשי
ולדימיר רייזר**
חיה לבני
אריה בר-דרומא
עידית שולמן
פבל לזין
אליאנה לובנברג

כינור שני

דוד בראודה*
סימון דרייבלט***
גד קוגן
רינה גורדין-גוטקין
סרגיי בוגין
יוליה בלגליי (נגנית אורחת)

ויולה

אבשלום שריד*
אורנה גודלבסקי
רינה יוסופוב

צ'לו

גרגורי ינובסקי*
זינובי חייף***
לב טולצ'ינסקי
ישראל ברקוביץ

קונטרבס

אורית צלניקר*
שי פקר

* נגן ראשון

** מחליף ראשון

*** משנה לנגן ראשון